

Fra: Steen Børsting Petersen

Sendt: 24. februar 2015 10:44

Emne: Henvendelse til Udvalget for Landdistrikter og Øer fra hjemmesiden

Kære Jørgen

Tak for dit svar. Jeg har talt med Naturstyrelsen – som er ved at skrive et svar til mig.

Synspunkter vedr. planloven ...

Puha, der er nok at tage fat på!

Heldigvis kan jeg se, der er nedsat et udvalg, der her inden 1. marts skal komme med anbefalinger til ændringer af planloven og/eller ændringer af praksis.

Her kan jeg se, at I er med.

Jeg er rigtig spændt på at se, om det bliver rent kosmetik (igen !), eller reelle ændringer der virkelig batter noget!

Jeg har noteret mig følgende udtalelse fra KL's formand Martin Damm:

"Jeg vil sige, at vi skal tilbage til, at planloven igen bliver en rammelov, der giver kommunerne mulighed for at udøve rettidig omhu i udviklingen af de lokale potentialer og værdier".

Jeg har selv gennem 20 år forsøgt at få ændre anvendelse af et fritidshus i landzone til helårshus. Huset ligger mere end 300 m fra kysten, og der har altid været lokal opbakning fra såvel kommune som Danmarks Naturfredningsforening til helårstilladelse.

Til trods for ændret anvendelse vel er noget nær det mindste område i planloven vogter Naturklagenævnet imidlertid nidkært over det og sørger for deres syn på sagen via praksis bliver ophævet til "lov" = stort set ingen får lov til at tage et fritidshus i landzone i brug som helårshus.

Det bliver typisk afslået med disse begrundelser:

I Natur- og Miljøklagenævnets praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset.

Afgørelse af, om ændring fra sommerhusstatus til helårsstatus vil kunne tillades, skal for så vidt angår betydningen for planlægningen som udgangspunkt træffes ud fra de samme overvejelser, som ansøgninger om tilladelse til opførelse af ny helårsbebyggelse, idet helårsbeboelse i højere grad end fritidshuse påvirker omgivelserne.

Et af formålene med landzonebestemmelserne er at modvirke byspredning ved at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse i det åbne land. Etablering af yderligere helårsboliger i landzone bør som hovedregel ske efter nærmere planlægning og ikke ved enkeltstående landzonetilladelser til f.eks. statusændring af sommerhuse.

Der er ikke mange af os, der bor herude på landet, der forstår logikken i den slags argumenter ...!

Samtidig gives der 3-cifrede millionbeløb i tilskud til at fjerne dårlige huse på landet.

For at kunne opstille de nye store vindmøller bliver der ofte opkøbt og nedlagt ejendomme i det åbne land

Rigtig mange steder er det helt umuligt at låne penge til at købe en bolig på landet. De bliver derfor dårligere og dårligere vedligeholdt. Investerer man penge i vedligehold på den slags boliger er der stor risiko for de er tabt.

Senest er der åbnet op for at helårsbeboelser kan anvendes som fritidshuse (flexbolig ordningen)

Der bliver således ikke flere helårsboliger i det åbne land – tværtimod bliver der færre ...

Jeg har altid haft svært ved at se og forstå sammenhængen med det der står i hhv. planloven og planlovsvejledningen, og den argumentation der rent faktisk bliver ført mod tilladelse.

Det harmonerede på ingen måde med det, jeg kunne læse i planloven og planlovsvejledningen.

Der blev ganske enkelt lagt fortolkninger ned over, der var komplet uforståelige.

Jeg prøvede derfor at bede en uvildig ekspert – professor Claus Haagen Jensen, som dengang arbejdede på Aalborg Universitet og var ekspert i forvaltningsret – gennemgå min sag.

Jeg glemmer aldrig første møde, jeg havde med ham, efter han havde kikket sagen igennem.

"Mage til makværk skal man lede længe efter!" var hans kommentar til den måde amt og Naturklagenævn behandlede sagen!

Det resulterede i vedhæftede 17 siders notat fra hans hånd med fuld opbakning til alle de lokale synspunkter fra hhv. kommune, Danmarks Naturfredningsforening og mig.

Han kaldte bl.a. noget af argumentationen der blev ført imod for "en retslig vildfarelse" – noget nær den ultimative kritik fra en professor ;-)

Notatet blev udarbejdet i november 1999, men det han skriver deri er i høj grad stadig relevant.

Lige lidt hjalp det imidlertid – Naturklagenævnet mente jo bare noget andet ...

Og de har sandelig ikke løsnet tommelskruerne i tiden der er gået siden ...

Jeg syntes alligevel, det er ret interessant at en uvildig ekspert, retter så kraftig en kritik mod den måde tingene foregår på, og har derfor vedhæftet Claus Haagen Jensens notat.

Jeg håber, det kan bruges som inspiration.

Han revser bl.a. holdningen vedr. præcedens.

Hvis planloven igen blev en rammelov og Naturklagenævnet, brugte deres energi på at sikre at *der blev foretaget en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde*, i stedet for at føre politik ved at stramme lov og vejledning endnu en tand, så var der ikke noget, der hed præcedens – og så var vi nået langt!

Jeg vil hermed opfordre til, at der bliver løsnet lidt for grebet her.

Det er som sådan ikke Planloven, der er noget i vejen med.

Det er alle de restriktioner, der lægges ned over af alle de djøf'er, der udarbejder vejledninger og gennemfører "praksis", der er problemet.

Fair nok der skal ses kritisk på tingene.

Men som det er nu er det Naturklagenævnet, der med deres "praksis" skaber præcedens.

Tillad mig at komme med et andet forslag.

Jeg arbejder som international projektleder og har gennem de sidste 15 år været med til at bygge fabrikker for danske virksomheder over hele verden.

Kontraktgrundlaget for de aftaler der indgås mellem virksomhed og entreprenør er FIDIC (www.fidic.org)

Her arbejder man med voldgift (arbitration) til løsning af konflikter, fordi man ønsker parterne så vidt overhovedet muligt skal finde en fornuftig løsning som alle kan leve med.

Jeg foreslår, man i lov eller vejledning indskriver det princip at alle interessenter – ansøger, forvaltning, naboer, interesseorganisationer med flere - hvis blot en part ønsker det, er pligtige til at møde op til en besigtigelse på stedet, hvor argumenter for og imod fremføres og diskuteres.

Målet skal være at parterne lokalt skal forsøge at blive enige om en for alle fornuftig løsning.

Det er ofte utroligt, hvor langt man kan nå med en sådan øvelse – især hvis der er en forligsmand til stede, der forstår kunsten at forlige – altså sikre at alle arbejder på at løse problemer i stedet for at skabe flere problemer.

Jeg er fuldt ud klar over det ikke altid er muligt, men i de tilfælde hvor det ikke er muligt, må sagen så afgøres af en højere myndighed.

Det burde være en anvendelig model – i hvert fald i små sager som fx spørgsmål om ændret anvendelse.

Til orientering har jeg også sendt vedhæftede notat til chefkonsulent Berit Mathiesen fra KL, der er kontaktperson for udvalget, der arbejder med anbefalinger til ændringer til planloven (Planloven under lup). Men det er måske for sent for udvalget at tage synspunkterne fra professor Claus Haagen Jensen med i deres arbejde – derfor denne henvendelse til dig/jer.

Jeg har selvfølgelig masser af supplerende materiale, så hvis der ønskes yderligere oplysninger, står jeg hellere end gerne til rådighed. Jeg vil samtidig tro, professor Claus Haagen Jensen gerne uddyber sin holdning, hvis I måtte ønske det.

Ellers vil jeg ønske jer held og lykke med arbejdet.

Jeg er rigtig spændt på resultatet!

Med venlig hilsen / Best regards

Steen Børsting Petersen